

РЕШЕНИЕ

№ 6058

гр. София, 16.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова**

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **11244** по описа за **2025** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на С. П. В., ЕГН [ЕГН], чрез адв.П., против решение № 2365/30.06.2025г., постановено по НАХД № 1523/2025г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97-и състав. С процесното решение е изменен електронен фиш серия К № 9601625, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи, в частта относно основанието за налагане на административно наказание от такова по чл.189, ал.4, вр. с чл. 182, ал. 4, във връзка с ал. 2, т. 3 от ЗДвП, в такова по чл.182. ал.2, т.2 ЗДвП, както и в частта относно размера на наложеното административно наказание, като е намалил същото от 200 лв. на 50лв., за нарушение на чл. 21, ал. 2 във връзка с ал. 1 от Закона за движение на пътищата (ЗДвП), извършено от касатора.

Касаторът оспорва съдебното решение, като твърди, че същото е неправилно поради нарушение на материалния закон, т.к. районния съд е възприел различна фактическа обстановка от описаната в електронния фиш, което е недопустимо според него, т.к. въззивната инстанция може да промени само правната квалификация, но не и фактите. Твърди, че в ЕФ е възприето нарушение, въведено с пътен знак В26, ограничаващ скоростта до 40 км/ч, докато СРС приемал, че е извършено нарушение, въведено с пътен знак В26, но ограничаващ скоростта до 50 км/ч. Иска отмяна на решението и на електронния фиш.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител. По

делото е депозирана на 05.01.2026г. молба, в която изразява становище по съществото на спора. Претендира присъждане на разноски, за което представя списък.

Ответникът по касация-Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се представлява. По делото са постъпили писмени бележки на 14.01.2026г., от пълномощник, с изразено становище за неоснователност на касационната жалба. Моли за оставяне в сила на решението на районния съд. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителя на Софиска градска прокуратура, прокурор К., счита, че решението на първоинстанционния съд е правилно и законосъобразно, а касационната жалба е неоснователна.

Съдът, след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея оплаквания, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима- подадена е от надлежна страна в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Съгласно чл. 63в от ЗАНН решението на районния съд подлежи на обжалване пред административния съд на основанията предвидени в НПК по реда на глава XII от АПК.

Съгласно чл. 218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

В производството пред районния съд е установено от фактическа страна следното: На 20.08.2024 г. в 16.04 ч. на Софийски околовръстен път в района на разклона с [улица]/с. К./, с посока на движение от [улица]към [улица], с мобилна система за видеоконтрол „CORDON M2” с радар № MD 1197 е засечена скорост на движение на МПС марка и модел „М. ЦЛА 220 ЦДИ” с рег. [рег.номер на МПС] от 68 км/ч /след отчитане на допустимата грешка в полеви условия/. Автоматизираното техническо средство /АТС/ „CORDON M2” /и по-конкретно радар № MD 1197/ е преминал последваща проверка на техническата изправност в ГД "Мерки и измервателни уреди", отдел "Изпитване на средства за измерване и софтуер" при БИМ на 21.03.2024г., като срокът на валидност на проверката е една година. Техническото средство е било временно разположено на триножник на участък от пътя и работело в стационарен режим с посока на действие „приближаващи“ автомобили. В коментирания пътен участък максимално разрешената скорост на движение за пътни превозни средства е 50 км/ч, която е въведена с пътен знак В-26. Към 20.08.2024г. лекият автомобил марка и модел „М. ЦЛА 220 ЦДИ” с рег. [рег.номер на МПС] е собственост на „Максо България“ АД, като негов ползвател, вписан и в свидетелството за регистрация на автомобила, е С. П. В..

Въз основа на тези данни и предвид начина на установяване на нарушението, от СДВР е издаден обжалваният електронен фиш серия К № 9601625, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал.4, вр. ал. 2, т. 3 от ЗДвП на С. П. В. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 21, ал.2, вр. чл.21, ал. 1 от ЗДвП. Било прието, че нарушението е извършено в условията на повторност - в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ Серия К № 8569404, издаден от ОД МВР- П..

За да постанови своето решение, районният съд е основал своите изводи на представена от АПИ, Областно пътно управление –С., схема за организация на движението на път II-18 /Софийски околовръстен път/ в района на разклона с [улица], [населено място]. В мотивите си е посочил, че от представената схема за организация на движението се установява, че в контролирания пътен участък е въведено с пътен знак В-26 ограничение на скоростта от 50 км/ч., а не посоченото в ЕФ и протокола за използване на АТСС - 40 км/ч. Посочил е също, че в протокола за използване на

АТСС е отразено, че ограничението на скоростта е било 40 км/ч, но същото се опровергава от приобщената схема за организация на движението, видно от която такъв знак има, но в срещуположната посока на движение. Районният съд е намерил, че по безспорен начин въз основа на събраните и кредитирани доказателства по делото се установява, че С. В. е осъществила от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП, тъй като е превишила ограничението на скоростта в населено място от 50 км/ч., въведено с пътен знак В-26. Движейки се на посоченото в електронния фиш време и място със скорост от 68 км/ч., водачът е нарушил забраната за движение със скорост до 50 км/ч, превишавайки разрешената скорост с 18 км/ч. районният съд е уточнил, че грешно посоченото ограничение в ЕФ, не представлява съществено изменение на обстоятелствата и е изцяло в полза на санкционираното лице, като същото води до прилагане на закон за по-леко наказуемо нарушение, респективно до изменение на обажалвания електронен фиш. С тези изводи и мотиви е изменил издадения електронен фиш.

Така постановното решение е валидно, допустимо, но неправилно, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Съдът, в настоящият касационен състав счита, че районният съд не е събрал всички относими за спора доказателства, които е следвало да приобщи и да изследва, вследствие на което е постановил неправилно решение.

Съдебното решение е постановено при неизяснена фактическа обстановка. В случая, нарушението, за което е ангажирана отговорността на касатора и за което е издаден процесния ЕФ, е свързано с превишаване на разрешената скорост на движение, установена с пътен знак В-26, с който е въведено ограничение на скоростта, в какъвто смисъл е текста на разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Пътен знак В-26 въвежда ограничение на допустимата максимална скорост на движение и - за да е налице извършено нарушение - деецът е следвало да не съобрази скоростта си на движение с ограничението, въведено със знака - в зоната му на действие /до следващото кръстовище или до пътен знак, който отменя забраната/.

РС не е установил съществен елемент от фактическия състав на нарушението - действие на знак В-26, въвеждащ ограничение на скоростта - на мястото на извършването на деянието.

По делото е приложена схема на разположените знаци в конкретния участък, но без да е ясно към кой времеви момент е действала тя. С разпореждане рег. № 2352/19.02.2025г. районният съд е изискал от Столична община проект за организация на движението и пътните знаци в района на Околовръстен път на разклона с улица Н. П., [населено място], но без да е уточнил към кой момент следва да бъде актуална тя. На схемата, представена по делото, /без посочване на дата, към която е актуална/, наистина липсва знак В-26, въвеждащ ограничение на скоростта на мястото, описано в електронния фиш като място на нарушението. Към административната преписка обаче е приложен снимков материал, в който ясно се вижда наличен пътен знак В-26, въвеждащ ограничение на скоростта 40км/ч, както е и посочено в Протокол за използване на Автоматизирано техническо средство или система. По този начин е останал неизяснен спора. Необходимо е било, да се изискат допълнителни доказателства по отношение на схема на пътните знаци на процесния участък към момента на установяване на нарушението.

Така, поради неизпълнение на задълженията на районния съд, като инстанция по същество, да събере всички относими и необходими доказателства за разкриване на обективната истина, в случая са останали неизяснени факти от обективната страна на състава на констатираното нарушение по чл. 21, ал. 2 вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Без попълването на делото с доказателства и изясняване и формиране на фактически

установявания за деянието от предходната инстанция в решението, арг. разпоредбата на чл. 220 АПК, която установява забрана за касационната инстанция да извършва фактически установявания, настоящият състав не може да реши спора по същество и да постанови съдебно решение в съответствие със закона. Поради това, оспореното решение следва да бъде отменено, като неправилно, постановено при съществено нарушение на процесуалните правила, и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на съда, при което да бъдат изяснени спорните факти за описаното в НП нарушение и въз основа на тях да се извърши преценка относно приложението на материалния закон-осъществен ли е състава на нарушението и правилно ли е ангажирана отговорността на касатора за извършването му.

При новото разглеждане на правния спор следва да бъде събрано доказателство за наличието на знак В- 26 към момента на нарушението, в чиито обхват е била разположена системата за контрол на скоростта, с която е засечено движението на автомобила, управляван от С. В..

Предвид изхода на спора, към настоящия момент съдът не се дължи произнасяне в частта за разноските, на основание чл. 226, ал. 3 от АПК във връзка чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София, град, VI касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 2365/30.06.2025 г., постановено по НАХД № 1523/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97-и състав и вместо него постановява.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане на друг състав на Софийски районен съд при спазване на указанията, дадени с настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.